

Jakaitienė Evalda (gimė 1940 lapkričio 16 Zarasuose), lietuvių kalbininkė, habil. dr. (1988). 1962 baigusi Vilniaus u-tą, iki 2006 jame dėstė; prof. (1989). 1988–91 ir 1994–96 Lietuvių kalbos katedros vedėja. 1991–93 dirbo Oslo u-te. Disertacijoje nagrinėjo lietuvių kalbos priesaginius veiksmažodžius; šia tema paskelbė straipsnių (*Blt* 4(2), 1968; *Klb.* 19, 1968; 27(1), 1975) ir studiją „Veiksmažodžių daryba: Priesagų vediniai“ (1973). Parašė studijų vadovų aukštosioms mokykloms: „Lietuvių kalbos morfologija“ (su kitais, 1976), „Lietuvių kalbos leksikologija“ (1980), „Žodynų istorijos apybraiža“ (2006), lietuvių kalbos vadovėlį kitataučiams „Lietuviškai apie Lietuvą“ (1994, ²1995). Parengė populiarią knygėlę „Ką ir kaip reiškia žodžiai“ (1986), „Lietuvių kalbos leksikologijos ir morfologijos pratybas“ (su Adele Laigonaite, 1980). Habilitaciniame darbe nagrinėjo dabartinės lietuvių kalbos nominatyvinių žodžių leksinę reikšmę; išleido monografijas „Leksinė semantika“ (1988), „Leksikografija“ (2005). Su kitais parengė Lietuvių–norvegų kalbų žodyną“ (2001), su Sturla Berg-Olsenu – „Lietuvių–norvegų kalbų žodyną“ (2007). Paskelbė straipsnių iš lietuvių kalbos žodžių darybos, leksikologijos, leksikografijos (*MK* 4, 1977; *GK* 6, 1996; 7, 8, 1997), norvegų rašomosios kalbos istorijos (*Klb.* 44(1), 1995).

L: Rosinas A., Tarvydaitė D. Gimtojo žodžio paslapčių aiškintoja. *Literatūra ir menas*, 1991 sausio 5; Venckutė R., Pakerys J. Skambus balsas filologijos šurmulyje *GK* 11, 2000. A. S.

Lietuvių kalbos enciklopedija, sudarė Kazys Morkūnas, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2008, p. 236.